

Uçan Salı'yı yazarken çok eğlendim

Sibel, İstanbul'un Anadolu yakasında yaşayan küçük bir kız. Yaşıtı bütün çocuklar gibi dünyayı kendi hayallerinden arta kalanla algılayıp, hayalle gerçeği bir arada yaşamayı tercih ediyor. Bu hayallerin etkisiyle yaşıtıları gibi uçmayı ister. Annesi ve ikiz kardeşleriyle gittiği meşhur Salı Pazarı'nda yarı hayal yarı gerçek macerasını yaşar, üstelik Hezarfen Ahmet Çelebi gibi uçarak.

Uçma hayalleri kuran Sibel'i ve İstanbul'un eski sembollerinden Salı Pazarı'nı bir araya getiren öykücü Müge İplikçi, bu kez çocuklar için yazdı. Daha önce öykü ve romanlarından tanıdığımız Müge İplikçi ile, kendisinin ilk çocuk kitabı Uçan Salı ile ilgili konuştuk.

■ **Çağlayan ÇEVİK**
ccevik@hurriyet.com.tr

■ Böyle bir masal anlatma fikri nasıl ortaya çıktı? Siz de çocuğunuza anlattığınız öyküyü mü kaleme aldınız?

-Oğluma böyle bir öykü anlatmadım. Salı Pazarı ile ilgili bir öykü yazmayı düşünüyordum. Ancak bunun bir çocuk öyküsüne dönüşmesi kafamın içinde uçmak isteyen bir çocukla karşılaştığım zaman oluştu. Salı Pazarı'nın üzerinde uçan bir çocuk! Hem çocukluğumun Salı Pazarı'na hem de uçmak isteyen bütün çocuklara bir şeyler söylemek istedim ve kitap fikri ortaya çıktı!

■ Daha önce öykü, roman ve çeşitli yazılar kaleme alan bir yazar olarak çocuk kitabını diğer türlerden nasıl ayırıyorsunuz? Uçan Salı'yı yazarken neler hissettiniz?

-Biraz zorlandım... Çocuklara kitap yazmak çetrefil bir iş. Her yaş grubu için kendinize bir çerçeve belirlemeniz gerekiyor. Soyutluğun ölçüsünü abartmamak bunlardan biriydi, örneğin. 8-10 yaş grubu somutlaştırarak hayat denklemini çözmeyi seven bir grup. Bunu oğlumla yaşadığım deneyimlerimden de biliyorum. Dolayısıyla ince bir ayar tutturmanız gerekiyor.

Ama yanlış anlaşılmasın: Uçan Salı'yı yazarken çok eğlendim...

OĞLUMUN HAYALLERİ DAHA SOMUT

■ Siz de küçükken uçmayı hayal eder miydiniz? Ya da çocuğunuzun böyle hayalleri var mı?

-Evet çoğu çocuk gibi ben de uçmayı hayal eden biriydim. Oğlumun hayalleri daha somut gibi. O basketbol oynayan bir rapçi olmak istiyor.

■ Sibel, aslında yaşıtı olan diğer çocuklar kadar hayalperest bir kız. Ne

eksik ne fazla, ama öyküde gördüğü düşünle, gerçekte olan olayların çoğu unsuru birbiriyle örtüşüyor, sizce çocuklar gerçekleri kendi dünyalarından mı algılıyorlar, yoksa o kadar güçlü bir hayal güçleri var ki gerçeği bile etkiliyorlar mı?

-Gözlemleyebildiğim kadarıyla bu yaş grubunun gerçek algıları büyüklerinkinden farklı. Gerçeği biz

büyüklerden çok daha somut algılıyorlar. Ama bunun içinde hayal de var! Somut bir imgeyi çözdükten sonra onun katmanlarına çok daha sorunsuz inebiliyorlar. Sanırım bu yüzden yaşamları biz büyüklerden çok daha renkli! Marquez'in bir öyküsü vardır. Işık su gibi akar o öyküde. Evin çocukları anne ve

babalannın anlamayacağı bir gerçeklik algısıyla bir apartman dairesinde o ışık denizinde kayıklarına biner, dibe dalar ve derinliğin keyfini çıkarır. Bu aslında benim cevabım da olabilir...

SALI PAZARI'NIN ANILARIMDA YERİ VAR

■ Semt pazarları nadiren çocuk öykülerine konu olur. Sibel'in olağanüstü bir macera yaşamasına bir şekilde Salı Pazarı sebep oluyor. Salı Pazarı'nın sizin için özel bir yeri var mı?

-Olağanüstüden ne anlıyoruz? Ben her anın ve her mekanın böyle bir potansiyeli olduğuna inanandanım. Pazar, kocaman bir markettir. Ortadoğululuğun canlılığıdır. Hatta kadına ait bir yerdir de. Öte yandan bit pazarları da büyüklü yerlerdir, kanımca. Hele ikinci el dükkanlar! Ya da sahaflar... Oralarda başka hayatların içine düşüverirsiniz. Yukarıda da dediğim gibi Salı Pazarı'nın çocukluğuma ait anılarda yeri vardır.

